

Sygn. akt II K 719/16

## WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Marcin Matusiak

Protokolant: staż. Małgorzata Maniecka

w obecności prokuratora Prokuratury Rejonowej w Tczewie - ---

po rozpoznaniu w dniach 7 października 2016 r., 28 grudnia 2016 r. i 24 lutego 2017 r.

sprawy A. N. (1) z d. S., c. B. i J. z d. P., ur. (...) w T.

skazanej prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 8 lutego 2013 r. w sprawie sygn. akt II K 70/13 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 08 października 2012 r. na karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 10 złotych każda, przy czym kara grzywny została wykonana w dniu 9 maja 2014 r.;

II. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 22 listopada 2013 r. w sprawie sygn. akt II K 927/13 za:

ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniach 18 lutego 2013 r. i 27 lutego 2013 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

czyn z art. 284 § 2 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

które objęto karą łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a wykonanie kary łącznej warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 lata, przy czym postanowieniem z dnia 03 listopada 2015 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary łącznej pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w P. z dnia 16 października 2014 r. w sprawie sygn. akt VIII K 440/14 za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. popełniony do dnia 2 września 2013 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby oraz na karę grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych po 10 złotych każda;

IV. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie sygn. akt II K 959/14 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 13 marca 2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 lat tytułem próby, przy czym postanowieniem z dnia 11 marca 2016 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary łącznej pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 23 lutego 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 1000/14 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 06 czerwca 2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat tytułem próby;

VI. Sądu Rejonowego w Lublin-Zachód w L. z dnia 04 marca 2015 r. w sprawie sygn. akt IX K 137/15 za czyn z art. 286 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 21 września 2014 r. na karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych po 10 złotych każda;

VII. Sądu Rejonowego w Oświęcimiu z dnia 15 kwietnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 69/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 27 marca 2014 r. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 złotych każda;

VIII. Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 16 czerwca 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 272/15 za czyn z art. 286 § 3 k.k. popełniony w dniu 24 września 2014 r. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, przy czym postanowieniem z dnia 04 marca 2016 r. karę ograniczenia wolności zamieniono na karę zastępczą 3 miesięcy pozbawienia wolności;

IX. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 14 kwietnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 594/14 za:

- ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnionych do sierpnia 2013 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych po 10 złotych każda,

- ciąg przestępstw z art. 286 § 1 popełnionych 03 grudnia 2013 r. na karę 11 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 złotych każda

które objęto karą łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karą łączną grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych po 10 złotych każda, przy czym postanowieniem z dnia 03 listopada 2015 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary łącznej pozbawienia wolności;

X. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 06 marca 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 25/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 03 września 2014 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

XI. Sądu Rejonowego w Zgierzu z dnia 14 września 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 444/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 11 września 2014 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat tytułem próby i karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych, przy czym postanowieniem z dnia 27 czerwca 2016 r. karę grzywny zamieniono na karę zastępczą 25 dni pozbawienia wolności;

XII. Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 06 marca 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 578/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych po 10 złotych każda;

XIII. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 07 października 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 634/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 22 grudnia 2014 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat tytułem próby;

XIV. Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 778/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 07 października 2014 roku na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, przy czym postanowieniem z dnia 04 marca 2016 r. zamieniono karę ograniczenia wolności na karę zastępczą 4 miesięcy pozbawienia wolności;

XV. Sądu Rejonowego w Nowym Targu z dnia 28 października 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 563/15 za czyn z art. 286 § 3 k.k. popełniony w dniu 12 sierpnia 2014 r. na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 32 godzin miesięcznie, przy czym postanowieniem z dnia 04 marca 2016 r. zamieniono karę ograniczenia wolności na karę zastępczą 4 miesięcy pozbawienia wolności;

XVI. Sądu Rejonowego Lublin - Wschód z siedzibą w Ś. z dnia 08 grudnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 258/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 25 sierpnia 2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XVII. Sądu Rejonowego w Lublińcu z dnia 22 grudnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 293/15 za czyn z art. 286 § 3 k.k. popełniony w okresie od 31 grudnia 2014 r. do 10 lutego 2015 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności;

XVIII. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 184/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 02 lipca 2013 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych po 10 złotych każda;

XIX. Sądu Rejonowego w Żywcu z dnia 13 stycznia 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 908/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 27 sierpnia 2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XX. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 802/15 za czyn z art. 286 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 12 stycznia 2015 roku na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności;

XXI. Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim z dnia 04 lutego 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 873/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 05 stycznia 2015 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

XXII. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 02 czerwca 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 815/15 za ciąg przestępstw z art. 286 § 3 k.k. popełniony do dnia 11 października 2014 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat tytułem próby;

XXIII. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 30 maja 2016 r. w sprawie sygn. akt IV K 759/15 za czyn z art. 286 § 1 i 3 k.k. popełniony w dniu 12.01.2015 r. na karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 20 zł każda stawka;

XXIV. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 10 marca 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 840/14 za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. do dnia 31.03.2014 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł każda stawka;

\*\*\*

I. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k., art. 570 k.p.k., art. 573 § 1 k.p.k. oraz art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 87 § 1 k.k., art. 89 § 1a i 1b oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396) łączy kary i kary łączne pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wobec skazanej A. N. (2) wyrokami wskazanymi w pkt. II, III, IV, V, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII i XXIV:

Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 22 listopada 2013 r. w sprawie sygn. akt II K 927/13,

Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w P. z dnia 16 października 2014 r. w sprawie sygn. akt VIII K 440/14,

Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie sygn. akt II K 959/14,

Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 23 lutego 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 1000/14,

Sądu Rejonowego w Oświęcimiu z dnia 15 kwietnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 69/15,

Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 16 czerwca 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 272/15,

Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 14 kwietnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 594/14,

Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 06 marca 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 25/15,

Sądu Rejonowego w Zgierzcu z dnia 14 września 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 444/15,

Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 06 marca 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 578/15,

Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 7 października 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 634/15,

Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 778/15,  
Sądu Rejonowego w Nowym Targu z dnia 28 października 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 563/15,  
Sądu Rejonowego Lublin - Wschód z siedzibą w Ś. z dnia 08 grudnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 258/15,  
Sądu Rejonowego w Lublińcu z dnia 22 grudnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 293/15,  
Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 184/15,  
Sądu Rejonowego w Żywcu z dnia 13 stycznia 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 908/15,  
Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 802/15,  
Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim z dnia 04 lutego 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 873/15,  
Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 815/15,  
Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 10 marca 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 840/14

i wymierza jej karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k., art. 570 k.p.k., art. 573 § 1 k.p.k. oraz art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k., oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396) łączy kary grzywny i kary łączne grzywny orzeczone wobec skazanej A. N. (2) wyrokami wskazanymi w pkt. III, VI, VII, IX, XI, XII, XVIII, XXIII i XXIV:

Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w P. z dnia 16 października 2014 r. w sprawie sygn. akt VIII K 440/14,  
Sądu Rejonowego w Lublin-Zachód w L. z dnia 04 marca 2015 r. w sprawie sygn. akt IX K 137/15,  
Sądu Rejonowego w Oświęcimiu z dnia 15 kwietnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 69/15,  
Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 14 kwietnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 594/14,  
Sądu Rejonowego w Zgierzu z dnia 14 września 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 444/15,  
Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 06 marca 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 578/15,  
Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 184/15,  
Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 30 maja 2016 r. w sprawie sygn. akt IV K 759/15  
Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 10 marca 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 840/14

i wymierza jej karę łączną grzywny w wymiarze 500 (pięćset) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

III. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach wskazanych w pkt. I sentencji wyroku pozostawia do odrębnego wykonania;

IV. na mocy art. 572 k.p.k., art. 19 ust. 1 i 2 ustawy z dnia z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw umarza postępowanie w kwestii objęcia wyrokiem łącznym wyroku Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 08 lutego 2013 r. w sprawie sygn. akt II K 70/13;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokat B. K. kwotę 177,12 zł (sto siedemdziesiąt siedem złotych 12/100) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu przez obrońcę ustanowionego z urzędu, w tym 33,12 zł (trzydzieści trzy złote 12/100) tytułem podatku od towarów i usług;

VI. na mocy art. 626 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 6 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223, z późn. zm.) nie pobiera od skazanej opłaty od wyroku łącznego i zwalnia ją od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków poniesionych w toku postępowania o wydanie wyroku łącznego.

Sygn. akt II K 719/16

## UZASADNIENIE

Na skutek pisma, które wpłynęło z VI Wydziału Wykonywania Orzeczeń Sądu Rejonowego w Tczewie, należało rozważyć, czy w stosunku do A. N. (2) zachodzą okoliczności, umożliwiające wydanie wobec niej wyroku łącznego.

Sąd ustalił, że A. N. (2) skazana została prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 8 lutego 2013 r. w sprawie sygn. akt II K 70/13 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 08 października 2012 r. na karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 10 złotych każda, przy czym kara grzywny została wykonana w dniu 9 maja 2014 r.

(dowód: odpis wyroku – k. 28);

2. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 22 listopada 2013 r. w sprawie sygn. akt II K 927/13 za:

ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniach 18 lutego 2013 r. i 27 lutego 2013 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

czyn z art. 284 § 2 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

które objęto karą łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a wykonanie kary łącznej warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 lata, przy czym postanowieniem z dnia 03 listopada 2015 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary łącznej pozbawienia wolności,

(dowód: odpis wyroku – k. 26-27);

3. Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w P. z dnia 16 października 2014 r. w sprawie sygn. akt VIII K 440/14 za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. popełniony do dnia 2 września 2013 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby oraz na karę grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych po 10 złotych każda,

(dowód: odpis wyroku – k. 74-79);

4. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie sygn. akt II K 959/14 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 13 marca 2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 lat tytułem próby, przy czym postanowieniem z dnia 11 marca 2016 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary łącznej pozbawienia wolności,

(dowód: odpis wyroku – k. 25);

5. Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 23 lutego 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 1000/14 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 06 czerwca 2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat tytułem próby,

(dowód: odpis wyroku – k. 49);

6. Sądu Rejonowego w Lublin-Zachód w L. z dnia 04 marca 2015 r. w sprawie sygn. akt IX K 137/15 za czyn z art. 286 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 21 września 2014 r. na karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych po 10 złotych każda,

(dowód: odpis wyroku – k. 81);

7. Sądu Rejonowego w Oświęcimiu z dnia 15 kwietnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 69/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 27 marca 2014 r. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 złotych każda,

(dowód: odpis wyroku – k. 98);

8. Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 16 czerwca 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 272/15 za czyn z art. 286 § 3 k.k. popełniony w dniu 24 września 2014 r. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, przy czym postanowieniem z dnia 04 marca 2016 r. karę ograniczenia wolności zamieniono na karę zastępczą 3 miesięcy pozbawienia wolności,

(dowód: odpis wyroku – k. 87, karta karna – k. 10-11);

9. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 14 kwietnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 594/14 za:

ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnionych do sierpnia 2013 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych po 10 złotych każda,

ciąg przestępstw z art. 286 § 1 popełnionych 03 grudnia 2013 r. na karę 11 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 złotych każda,

które objęto karą łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat oraz karą łączną grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych po 10 złotych każda, przy czym postanowieniem z dnia 03 listopada 2015 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary łącznej pozbawienia wolności,

(dowód: odpis wyroku – k. 22-23; 24);

10. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 06 marca 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 25/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 03 września 2014 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

(dowód: odpis wyroku – k. 20);

11. Sądu Rejonowego w Zgierzu z dnia 14 września 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 444/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 11 września 2014 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat tytułem próby i karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych, przy czym postanowieniem z dnia 27 czerwca 2016 r. karę grzywny zamieniono na karę zastępczą 25 dni pozbawienia wolności,

(dowód: odpis wyroku – k. 101);

12. Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 06 marca 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 578/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych po 10 złotych każda,

(dowód: odpis wyroku – k. 114-115);

13. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 07 października 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 634/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 22 grudnia 2014 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat tytułem próby,

(dowód: odpis wyroku – k. 85);

14. Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 778/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 07 października 2014 roku na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, przy czym postanowieniem z dnia 04 marca 2016 r. zamieniono karę ograniczenia wolności na karę zastępczą 4 miesięcy pozbawienia wolności,

(dowód: odpis wyroku – k. 72);

15. Sądu Rejonowego w Nowym Targu z dnia 28 października 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 563/15 za czyn z art. 286 § 3 k.k. popełniony w dniu 12 sierpnia 2014 r. na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 32 godzin miesięcznie, przy czym postanowieniem z dnia 04 marca 2016 r. zamieniono karę ograniczenia wolności na karę zastępczą 4 miesięcy pozbawienia wolności,

(dowód: odpis wyroku – k. 63);

16. Sądu Rejonowego Lublin – Wschód z siedzibą w Ś. z dnia 08 grudnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 258/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 25 sierpnia 2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

(dowód: odpis wyroku – k. 66);

17. Sądu Rejonowego w Lublińcu z dnia 22 grudnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 293/15 za czyn z art. 286 § 3 k.k. popełniony w okresie od 31 grudnia 2014 r. do 10 lutego 2015 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności,

(dowód: odpis wyroku – k. 96);

18. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 184/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 02 lipca 2013 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych po 10 złotych każda,

(dowód: odpis wyroku – k. 21);

19. Sądu Rejonowego w Żywcu z dnia 13 stycznia 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 908/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 27 sierpnia 2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

(dowód: odpis wyroku – k. 83);

20. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 802/15 za czyn z art. 286 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 12 stycznia 2015 roku na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności,

(dowód: odpis wyroku – k. 4);

21. Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim z dnia 04 lutego 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 873/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 05 stycznia 2015 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

(dowód: odpis wyroku – k. 51);

22. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 02 czerwca 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 815/15 za ciąg przestępstw z art. 286 § 3 k.k. popełniony do dnia 11 października 2014 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat tytułem próby,

(dowód: odpis wyroku – k. 18-19);

23. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 30 maja 2016 r. w sprawie sygn. akt IV K 759/15 za czyn z art. 286 § 1 i 3 k.k. popełniony w dniu 12.01.2015 r. na karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 20 zł każda stawka,

(dowód: odpis wyroku – k. 169-170);

24. Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 10 marca 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 840/14 za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. do dnia 31.03.2014 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł każda stawka,

(dowód: odpis wyroku – k. 110-111);

(dowód: karta karna - k. 5-7, 9-11v, 13-14v, 138-140v, 172-174v; odpisy wyroków - k. 4, 18-19, 20, 21, 22-23, 24, 25, 26-27, 28, 49, 51, 63, 66, 72, 74-79, 81, 83, 85, 87, 96, 98, 101, 110-111, 114-115, 169-170)

Skazana A. N. (2) nie rozpoczęła odbywania żadnej z kar pozbawienia wolności. Nie jest znane jej miejsce pobytu. Jako dziecko skazana była wychowywana przez babcię F. S., na której wsparcie mogła liczyć też w dorosłym życiu. W przeszłości dwukrotnie usiłowała popełnić samobójstwo i przebywała w Ośrodku (...) w T.. Skazana w związku z orzeczonymi w stosunku do niej karami pozostawała w kontakcie z kuratorem sądowym, a pomimo częstych zmian miejsca pobytu (co 2-3 miesiące), zawsze zawiadamiała o tym kuratora i nie uchylała się od kontaktu z nim. W związku z licznymi skazaniami była zobowiązana do zapłaty znacznych kwot tytułem orzeczonych kar grzywny, kosztów sądowych i na rzecz pokrzywdzonych. Początkowo dokonywała systematycznych spłat tych należności, głównie należności na rzecz pokrzywdzonych, jednak z czasem stanowiło to dla skazanej coraz większą trudność. A. N. (2) posiada dwoje dzieci, które chorują na padaczkę oraz astmę i w związku z tym wymagają zwiększonej opieki. Mąż skazanej – R. N. – również był wielokrotnie skazywany (części czynów dopuścili się działając wspólnie i w porozumieniu). Podejmował pracę zarobkową w C., zaś skazana w tym czasie pozostawała z dziećmi w T.. Na początku 2016 r. wyprowadziła się, nie podając nowego miejsca zamieszkania. Ostatni raz kontaktowała się z kuratorem sądowym w marcu 2016 r. telefonicznie. Skazana poinformowała wówczas kuratora, że wraz z mężem i dziećmi przebywa na terenie Niemiec i jest w ciąży, zaś termin porodu miał przypadać na czerwiec 2016 r. Skazana powiedziała także kuratorowi, że są szantażowani i planują powrót do Polski. Z ustaleń kuratora wynika, iż A. N. (2) zerwała wszelkie kontakty nie tylko z kuratorem, ale też ze swoją babcią F. S., która przez długi czas ją wspierała, oraz z obrońcą. Sąd w chwili obecnej nie ma wiadomości o ewentualnym powrocie A. N. (2) na teren kraju. Skazana jednak nie wystąpiła o zrzeczenie się obywatelstwa.

(dowód: wywiad środowiskowy – k. 88, 91-92, 130, 131; pismo Wojewody (...) – k. 157)

Sąd zważył, co następuje:

Od dnia 1 lipca 2015 roku zmieniła się treść art. 85 k.k. zawierającego przesłanki do wydania kary łącznej. Zasadą jest, że do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem 1.07.2015 r. nie stosuje się nowych przepisów działu IX Kodeksu karnego regulującego zasady łączenia kar. Jednocześnie jednak ustawodawca przewidział wyjątek od tej zasady. Mianowicie stosuje się przepisy nowe, jeżeli zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu 1.07.2015 r. Z tym ostatnim przypadkiem mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Ostatni chronologicznie wyrok został wydany w dniu 10 marca 2016 r. (pkt XXIV karty karnej). W konsekwencji Sąd w niniejszej sprawie orzekł na podstawie przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r.

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 kpk Sąd wydaje wyrok łączny, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej, a więc muszą być spełnione przesłanki z art. 85 k.k. tj.:



sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw;

wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu,

orzeczone kary podlegają wykonaniu (nie zostały do tej pory wykonane w całości).

Tak więc kara łączna ma być wymierzana zawsze wówczas, gdy przed wydaniem orzeczenia o niej nie zostały wykonane kary wcześniej orzeczone, w tym także kary łączne, a kary te są tego samego rodzaju (albo podlegają łączeniu). Podkreślić przy tym należy, że jeżeli którakolwiek z kar została już wykonana w całości – nie jest dopuszczalne jej połączenie z innymi karami. Kara łączna może też powstać na bazie poprzednio orzeczonej kary łącznej po tym, jak pojawi się przestępstwo nieuwzględnione w orzekaniu poprzedniej kary łącznej (niewykryte, nieosądzone lub popełnione później). W obecnym stanie prawnym łączeniu w karę łączną podlegają zarówno kary orzeczone za przestępstwa wymierzone w jednym postępowaniu, jak i kary (w tym także kary łączne) orzeczone w poprzednich prawomocnych wyrokach i kara (także kara łączna) orzeczone w kolejnym procesie. Taka formuła orzekania kary łącznej skutkuje tym, że wymierzanie kolejnej kary łącznej nie powoduje rozwiązania węzła poprzednio orzeczonej kary łącznej, wymierzonej w poprzednim postępowaniu (P. Kozłowska-Kalisz, Komentarz do art. 85 Kodeksu karnego [w:] Kodeks karny. Komentarz, red. M. Mozgawa, WK 2015).

Rozważając możliwość połączenia kar orzeczonych wobec A. N. (2) Sąd miał na względzie, że wyrok łączny Sąd wydaje z urzędu lub na wniosek skazanego lub prokuratora. Z tego też względu wymierzając skazanej karę łączną Sąd analizował z urzędu wszystkie wymienione w karcie karnej wyroki skazujące.

Ostatni chronologicznie wyrok łączny w stosunku do A. N. (2) (wydany w sprawie II K 840/14 Sądu Rejonowego w Tczewie) zapadł w dniu 10 marca 2016 r., tj. po dniu wejścia w życie nowych przepisów, wobec czego zaistniała konieczność połączenia skazanej wszystkich orzeczonych prawomocnie za przestępstwa kar, które przynajmniej w części nie zostały jeszcze wykonane. Spośród wskazanych w części wstępnej wyroku łącznego kar pozbawienia wolności nie zostały wykonane w żadnej części kary w sprawach:

Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 22 listopada 2013 r. w sprawie sygn. akt II K 927/13,

Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w P. z dnia 16 października 2014 r. w sprawie sygn. akt VIII K 440/14,

Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie sygn. akt II K 959/14,

Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 23 lutego 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 1000/14,

Sądu Rejonowego w Oświęcimiu z dnia 15 kwietnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 69/15,

Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 14 kwietnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 594/14,

Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 06 marca 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 25/15,

Sądu Rejonowego w Zgierzu z dnia 14 września 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 444/15,

Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 06 marca 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 578/15,

Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 7 października 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 634/15,

Sądu Rejonowego Lublin – Wschód z siedzibą w Ś. z dnia 08 grudnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 258/15,

Sądu Rejonowego w Lublińcu z dnia 22 grudnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 293/15,

Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 184/15,

Sądu Rejonowego w Żywcu z dnia 13 stycznia 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 908/15,  
Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 802/15,  
Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim z dnia 04 lutego 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 873/15,  
Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 815/15,  
Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 10 marca 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 840/14.  
Skazana nie przystąpiła również do wykonywania żadnej z kar ograniczenia wolności orzeczonych w sprawach:  
Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 16 czerwca 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 272/15,  
Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 778/15,  
Sądu Rejonowego w Nowym Targu z dnia 28 października 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 563/15.  
Ponadto spośród wskazanych w części wstępnej wyroku łącznego kar grzywny wykonaniu podlegają kary w sprawach:  
Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w P. z dnia 16 października 2014 r. w sprawie sygn. akt VIII K 440/14,  
Sądu Rejonowego w Lublin-Zachód w L. z dnia 04 marca 2015 r. w sprawie sygn. akt IX K 137/15,  
Sądu Rejonowego w Oświęcimiu z dnia 15 kwietnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 69/15,  
Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 14 kwietnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 594/14,  
Sądu Rejonowego w Zgierzu z dnia 14 września 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 444/15,  
Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 06 marca 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 578/15,  
Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 184/15,  
Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 30 maja 2016 r. w sprawie sygn. akt IV K 759/15  
Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 10 marca 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 840/14.

W żadnej z powyżej wskazanych spraw skazana nie przystąpiła do spłacania grzywny.

Spośród wszystkich skazań jednostkowych A. N. (2) wykonana została jedynie kara grzywny orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Tczewie w sprawie II K 70/13 (pkt. I części wstępnej wyroku) i z tego względu kara ta nie podlegała łączeniu. Mając na uwadze poczynione wyżej ustalenia, należało umorzyć postępowanie w sprawie połączenia wyrokiem łącznym z karami orzeczonymi w wyżej wskazanych sprawach wyroku Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 08 lutego 2013 r. w sprawie sygn. akt II K 70/13. Kara grzywny wymierzona skazanej w sprawie sygn. akt II K 70/13 została wykonana w całości w dniu 9 maja 2014 r. W związku z powyższym, połączenie kary orzeczonej tym wyrokiem z pozostałymi karami grzywny było niemożliwe i postępowanie w tym zakresie należało umorzyć.

A. N. (2) skazana była na szereg kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności, zaś najsurowszą karę orzeczono w wymiarze 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności (w sprawie o sygn. akt II K 69/15 Sądu Rejonowego w Oświęcimiu). W pozostałych sprawach orzeczono wobec niej kary pozbawienia wolności w wymiarze: 1 roku i 6 miesięcy (II K 927/13), 6 miesięcy (VIII K 440/14), 6 miesięcy (II K 959/14), 1 roku i 6 miesięcy (II K 594/14), 8 miesięcy (II K 25/15), 8 miesięcy (II K 578/15), 6 miesięcy (II K 258/15), 2 miesięcy (II K 293/15), 10 miesięcy (II K 184/15), 6 miesięcy (II K 908/15), 2 miesięcy (II K 802/15), 8 miesięcy (II K 873/15) i 10 miesięcy (IV K 759/15), a także kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania na okres próby w wymiarach: 6 miesięcy (II K

1000/14), 10 miesięcy (II K 444/15), 6 miesięcy (II K 634/15) oraz 1 roku i 6 miesięcy (II K 815/15), których wykonania nie zarządzono. Kary ograniczenia wolności orzeczono w wymiarze: 6 miesięcy (II K 272/15), 8 miesięcy (II K 778/15) i 8 miesięcy (II K 563/15). Rozpatrując zatem rozmiar wymierzonej w punkcie I wyroku kary łącznej podkreślić należy, że z mocy art. 86 § 1 k.k. Sąd mógł wymierzyć skazanej karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 20 lat pozbawienia wolności. Na mocy art. 89 § 1a k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania Sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Z kolei zgodnie z art. 89 § 1b k.k. Sąd orzeka karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przyjmując, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ponadto zgodnie z art. 87 § 1 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności. Oznacza to, że w niniejszej sprawie za czyny objęte wyrokami w sprawach o sygn. akt II K 927/13, VIII K 440/14, II K 959/14, II K 1000/14, II K 69/15, II K 272/15, II K 594/14, II K 25/15, II K 444/15, II K 578/15, II K 634/15, II K 778/15, II K 563/15, II K 258/15, II K 293/15, II K 184/15, II K 908/15, II K 802/15, II K 873/15, II K 815/15, II K 840/14 Sąd teoretycznie mógł orzec karę łączną pozbawienia wolności w granicach od 1 roku i 8 miesięcy do 13 lat i 3 miesięcy.

Sąd orzekając karę łączną 3 lat pozbawienia wolności nie przekroczył ww. granic (pkt I wyroku łącznego).

Ponadto A. N. (2) skazana była na szereg kar grzywny. Na mocy art. 86 § 2 k.k. wymierzając karę łączną grzywny, sąd określa na nowo wysokość stawki dziennej, kierując się wskazaniem określonymi w art. 33 § 3 k.k. Wysokość stawki dziennej nie może jednak przekraczać najwyższej ustalonej poprzednio. Najwyższa orzeczona uprzednio stawka dziennej grzywny wynosiła 20 złotych (w sprawach o sygn. akt II K 69/15, II K 578/15 oraz IV K 759/15), w pozostałych przypadkach wynosiła zaś 10 złotych. Najsurowszą karą grzywny była kara w wymiarze 100 stawek dziennych a ich suma wynosiła 740 stawek dziennych.

Sąd orzekając karę łączną grzywny w wymiarze 500 stawek dziennych po 10 złotych każda nie przekroczył ww. granic (pkt II wyroku łącznego).

Zgodnie z art. 85a k.k. orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Powyższe okoliczności nie są jednak jedynymi, które Sąd powinien brać pod uwagę, skoro ustawodawca w przepisie użył sformułowania „w szczególności”. Istotnym elementem mającym wpływ na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym i zastosowanie jednej z zasad (kumulacji, absorpcji lub asperacji), co zauważył Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 września 1985 r. (II Kr 245/85, OSNKW 1986/5-6/39), jest zachowanie skazanego w zakładzie karnym albo w środowisku, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami. Sąd może się również opierać na dyrektywach wypracowanych w tym przedmiocie przez orzecznictwo oraz doktrynę prawniczą. Wielokrotnie zwracano uwagę na zasady orzekania kary łącznej, zwłaszcza w ramach wyroku łącznego. Określając nowy wymiar kary - karę łączną - Sąd dokonuje swoistego „podsumowania” sprawy i ma prawo przy łączeniu kar jednostkowych korzystać w tym procesie z zasad kumulacji (prostego sumowania łączonych kar), absorpcji (pochłaniania kar przez karę najsurowszą) lub systemu pośredniego. Należy jednak uznać za trafną tezę, zgodnie z którą zastosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i pełnej kumulacji stanowi skrajne rozstrzygnięcie, które może być stosowane tylko wyjątkowo (tak SN w wyroku z dnia 2 grudnia 1975 r., Rw 628/75, OSNKW 1976, nr 2, póż. 33).

Jak wskazano powyżej decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popołnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikających z dyrektyw absorpcji. Słusznie zatem podkreśla Sąd Apelacyjny w Warszawie (wyrok z dnia 12 lipca 2000 r., II AKa 171/00, OSA

2001/2/5), iż absorpcję kar w takich przypadkach należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy - przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw.

Zauważyć trzeba, iż wydając wyrok łączny Sąd nie jest uprawniony do ponownego rozważenia tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w poprzednio osądzonych sprawach, lecz powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto powinien rozważyć, czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (por. wyrok SN z dnia 25 października 1983 r. OSNKW 1984/5-6 poz.65). Okoliczności przyjęte za podstawę wymiaru kar za poszczególne przestępstwa podlegają bowiem odmiennym regułom, w szczególności przy ocenie stopnia winy sprawcy i społecznej szkodliwości czynu. Gdyby bowiem okoliczności te ponownie Sąd uwzględniał przy wymiarze kar łącznych, prowadziłoby to do ponownego sądzenia za czyny już osądzone, do ukrytego weryfikowania rzeczy osądzonej. Przy wymiarze kar łącznych Sąd zatem zobligowany jest brać pod uwagę stopień związku między poszczególnymi przestępstwami, ich łączność podmiotową i przedmiotową. Im związek ten jest ściślejszy, tym bardziej przeważa zasada absorbowania poszczególnych kar, im zaś luźniejszy przeważa zasada kumulacji, czyli sumowania (OSP 1991/11/291 Prok. i Pr. 1996/2-3/16, por. wyrok SN z dnia 02 grudnia 1975 r., Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33).

W niniejszej sprawie A. N. (2) była wielokrotnie skazywana, przy czym prawie wyłącznie za czyny z art. 286 § 1 lub 3 k.k., a jedynie w jednej sprawie z art. 284 § 2 k.k. (sprawa sygn. akt II K 927/13), przy czym wysokość szkody, jaką ponieśli każdorazowo pokrzywdzeni była w poszczególnych sprawach stosunkowo niska i wynosiła przeważnie od kilkudziesięciu do kilkuset złotych. Nie można zatem mówić o tym, że poszczególni pokrzywdzeni odnieśli znaczne straty. Skazana działała więc w zasadzie przeciwko jednemu dobru – cudzemu mieniu, choć każdorazowo na szkodę różnych pokrzywdzonych, których było stosunkowo wielu (ponad dwudziestu). Ponadto skazana działała w zasadzie w identyczny sposób, jedynie w zakresie czynu z art. 284 § 2 k.k. działając w sposób odmienny i dopuszczając się szkody w wysokości znacznie wyższej od pozostałych czynów.

Mając na względzie powyżej omówione reguły wymiaru kary łącznej, Sąd doszedł do przekonania, iż przy wymiarze kary łącznej w wyroku łącznym w niniejszej sprawie należy zrezygnować z zastosowania zasady pełnej absorpcji, jak i pełnej kumulacji. Są to bowiem - jak wcześniej podkreślano - rozwiązania skrajne, które powinny być rozstrzygnięciami o charakterze wyjątkowym, a takim szczególnym przypadkiem, w ocenie Sądu, nie jest sytuacja skazanej A. N. (2). Rozważając przesłanki przemawiające za zastosowaniem reguły absorpcji, jak i kumulacji przy wymiarze kary łącznej, Sąd nie uznał zatem za celowe posłużenie się wyłącznie jedną z nich. Wobec tego wykorzystał rozwiązanie pośrednie i wymierzył skazanej za czyny objęte wyrokami wymienionymi w punkcie I wyroku łącznego karę łączną 3 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 500 stawek dziennych po 10 złotych każda. Wymierzona kara łączna pozbawienia wolności łącząca kary jednostkowe przekracza dolną granicę przedziału, w jakim poruszał się Sąd i jest dla skazanej korzystna w porównaniu do poprzedniego stanu prawnego, a nawet należy zauważyć, że Sąd postanowił orzec karę łączną w wysokości znacząco niższej od górnej granicy prawnie dopuszczalnej, uznając, że działania skazanej, mimo że godziły w dobra wielu pokrzywdzonych, nie były czynami wiążącymi się ze znacznymi dla nich dolegliwościami i nie doprowadziły do znacznego wzbogacenia się skazanej. Ponadto postawa skazanej do początku 2016 roku wskazywała, iż chce ona wywiązać się z nałożonych na nią obowiązków i wykazywała ona starania w tym kierunku do czasu, kiedy ilość spraw i zasądzonych kwot do zapłaty, jak również trudne warunki finansowe, spowodowały, że zaprzestała kontaktowania się z kuratorem. Należy również zwrócić uwagę na fakt, że skazana działała w niedługich odstępach czasu, przerwy pomiędzy czasem popełniania poszczególnych przestępstw sięgają niekiedy kilku dni, a jej działalność przestępcza odbywała się od 27.02.2013 r. do 10.02.2015 r. a więc na przestrzeni dwóch lat. Powyższe przemawia za bliskim związkiem przedmiotowym i podmiotowym wszystkich czynów skazanej i w zasadzie jedynie ilość czynów i co za tym idzie ilość osób pokrzywdzonych stała na przeszkodzie zastosowaniu pełnej zasady absorpcji.

Obecnie nie jest znane miejsce pobytu skazanej A. N. (2). Wcześniej jednak prawidłowo współpracowała ona z kuratorem sądowym i wywiązywała się z nałożonych na nią obowiązków, realizując nałożone na nią obowiązki poprzez

ratalne dokonywanie spłat na rzecz pokrzywdzonych. Sąd wziął także pod uwagę jej trudną sytuację życiową – A. N. (2) ma dwoje chorych dzieci na utrzymaniu.

Zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo - podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione.

Przy tym związek przedmiotowy wyrażający się w podobnym sposobie działania i podobnej kwalifikacji czynów, nie przemawia sam przez się za stosowaniem absorpcji przy wymiarze kary łącznej, jeżeli każdy z przypisanych czynów odznacza się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Z tej racji okoliczność popełnienia ich w zbiegu realnym nie powinna pozostawać bez znaczenia dla określenia dolegliwości, jaką ma ponieść sprawca za popełnione przestępstwa. Bliski podmiotowy i przedmiotowy związek między przestępstwami, a także nawet podobieństwo tych przestępstw nie jest tak istotną przesłanką wymiaru kary łącznej, aby ograniczała, albo eliminowała jakiegokolwiek dyrektywy, które trzeba uwzględnić przy wymiarze tej kary. Sąd podziela pogląd dominujący w orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażony m.in. w postanowieniu z dnia 5 stycznia 2011 roku w sprawie II KK 172/10 (OSNKW 2011/2/13), iż nie można przyjąć, że podobieństwo popełnianych przestępstw zawsze stanowi okoliczność łagodzącą w sprawie, ponieważ może również świadczyć o niepoprawności sprawcy i jego konsekwencji, czy wręcz premedytacji w dążeniu do łamania porządku prawnego. Jednocześnie jednak wielość podobnych czynów popełnionych w krótkim okresie, często przed zapadnięciem kolejnego wyroku, nie może automatycznie skutkować orzekaniem kary łącznej w górnych granicach przewidzianych przez przepisy.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, iż wymierzone skazanej kary łączne (vide: pkt I i II wyroku łącznego) są karami sprawiedliwymi i adekwatnymi do jej osobowości. Stanowią także odpowiedź na aktualne potrzeby skazanej w zakresie stosowanej wobec niej represji karnej, kara łączna bowiem musi w dalszym ciągu dążyć do realizowania postawionych przed nią zadań w procesie resocjalizacji skazanego, który musi trwać odpowiednio długo. Orzeczone kary łączne winny być zdaniem sądu stosunkowo, ale nie zbyt surowe, inaczej nie spełnią celów wychowawczych względem skazanej. Fakt popełnienia wielu przestępstw powinien znaleźć w wymiarze kary łącznej odzwierciedlenie. W przeciwnym wypadku w społecznej świadomości prawnej mogłoby powstać wrażenie, że sprawcy wielu przestępstw traktowani są łagodniej, aniżeli sprawcy pojedynczych przestępstw. Wymiar kary łącznej nie powinien jednak prowadzić do nadmiernych dolegliwości dla skazanej, która jest młodą matką chorujących dzieci i popełniła w przeszłości szereg czynów o stosunkowo niewielkim stopniu społecznej szkodliwości, a następnie podejmowała próby wywiązania się z obowiązków nałożonych na nią przez Sąd. W tej sytuacji sąd wymierzył karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat oraz karę łączną grzywny w wymiarze 500 stawek dziennych po 10 złotych każda. Kary te w sposób należyty uwzględniają dyrektywy określone w treści art. 85a k.k. Jednocześnie z uwagi na górną granicę, do której sąd mógł wymierzyć karę łączną, nie sposób jej uznać za rażąco surową.

Sąd uznał za w pełni wiarygodny materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w szczególności zaś dane z karty karnej, odpisy wyroków i sprawozdania z wywiadów środowiskowych. W ocenie Sądu dowody te zebrane zostały zgodnie z wymogami procedury, nie były kwestionowane przez strony, a zatem brak jest podstaw do ich podważania.

Poza połączeniem kar pozbawienia wolności wymierzonych opisanymi na wstępie wyrokami łącznymi pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w tych wyrokach pozostawiono do odrębnego wykonania (punkt III wyroku).

Skazanej została przyznana pomoc prawna przez obrońcę ustanowionego z urzędu. O jej kosztach, które nie zostały zapłacone w żadnej części, orzeczono w pkt. V wyroku. Podstawą prawną orzeczenia były przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1801). Zgodnie z § 17 ust. 5 rozporządzenia opłata za obronę w sprawie o wydanie wyroku łącznego wynosi 240 zł. Zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia podstawą ustalenia wynagrodzenia jest 1/2 stawki maksymalnej. W niniejszej sprawie odbyły się dwie

rozprawy, wobec czego kwotę tę należało podwyższyć o 20%. Kwota ta została powiększona o stawkę podatku od towarów i usług zgodnie z § 4 ust. 3 rozporządzenia.

Mając na względzie trudną sytuację materialną skazanej, w oparciu o przepisy art. 626 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. i art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.), nie pobrano od skazanej opłaty od wyroku łącznego i zwolniono ją od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków poniesionych w toku postępowania o wydanie wyroku łącznego.